

Mál nr. 367/2009

M

og

vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.

Starfsmaður féll á milli hæða í húsbyggingu þann 31.3.2008.

Gögn.

1. Málskot, móttengið 19.10.2009, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 9.11.2009, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M, starfsmaður byggingarfyrirtækisins B var að störfum á efri hæð í nýbyggingu að í Hafnarfirði. Samkvæmt lögregluskýrslu var um 4 m² stórt gat á gólfi efri hæðarinnar, en fyrir neðan var steinsteypt gólf neðri hæðarinnar. Búið var að byggja handrið úr timbri um gatið til að halda fólki frá því. M hélt á timburplanka (sperru) og ætlaði að henda honum upp á þak sem var um tveimur metrum frá gatinu. Hafði hann stigið aftur fyrir sig og dottið niður um gatið og niður á gólfið á neðri hæðinni. Hann hlaut m.a. áverka á höfði, þ.m.t. í andliti, og brot á hægri úlnlið.

Í umsögn Vinnueftirlits ríkisins um slysið segir að handriðum hafi verið komið fyrir við gatið. Þó hafi hluti þess verið óvarinn. M hafi haldið á sperrunni og gengið aftur á bak þar sem hann hélt að handrið voru. Hafi hann komið að þeim hluta gatsins sem var óvarinn og féll um 4 m niður á steingólfið. Var meginorsök slyssins talin vera sú að fallvarnir við gatið voru ekki fulltryggðar. Búið hafi verið að setja upp handrið en þau skýldu ekki öllu gatinu. Krafist var fullra fallvarna við gatið og að hnélistar skyldu settir við handriðin.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu B hjá vátryggingafélaginu X. Félagið hefur hafnað bótaskyldu. Kveður X m.a. að M hafi verið búinn að starfa í byggingunni um tveggja mánaða skeið þegar slysið varð og honum átti ekki að geta dulist að frágangi handriðs kringum gatið var ekki lokið.

Álit.

Engum vafa er undirorpið að frágangur fallvarna kringum gatið, sem M féll niður um, var með öllu ófullnægjandi. Verður slysið aðallega rakið til þessa. B bar sem vinnuveitanda að gæta þess að fallvarnir við gatið væru öruggar meðan starfsmenn væru við störf í námunda við gatið. B brást skyldum sínum í þessum efnum og ber af þeim sökum meginábyrgð líkamstjóni M. Á hinn bóginn sýndi M nokkuð andvaraleysi er hann steig aftur á bak í átt að gatinu. Verður hann því að bera nokkurn hluta tjónsins sjálfur vegna meðábyrgðar sinnar. Eftir atvikum öllum þykir rétt að tjón hans bætist að 2/3 hlutum, en hann beri tjón sitt sjálfur að 1/3 hluta.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist að 2/3 hlutum.

Reykjavík, 24. nóvember 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.